

„Az Úr közel!”

Magyarországi Egyházak
Ökumenikus Tanácsának
Szövetsége

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2020. szeptember

A MEÖT közelgő eseményei:

A MEÖT legfrissebb éves programja mindig letölthető:

http://meot.hu/dokumentumok/2020aktualis/2020_program.pdf.

- Szeptember 7. hétfő 11.00: Elnökségi ülés (MEÖT székház)
- Szeptember 14. hétfő 11.00: Vallásközi Dialógus Bizottsági nyílt ülés. Előadó: Dr. Jany János (PPKE BTK). Téma: Iszlám jog, iszlamizmus — problémák és kilátások (MEÖT székház)
- Szeptember 16. sze. 18-21: PIKNIK — Ökumenikus Ifjúsági Est. Igét hirdet: Dr. Khaled A. László (MEÖT székház)
- Szeptember 21. hétfő: Vallásközi Dialógus Bizottság kihelyezett bizottsági látogatása (Tar, Kőrösi Csoma Sándor Emlékpark)
- Szeptember 23. szerda 12.00: Teológiai és Keresztény Egység Bizottsági nyílt ülés. Előadó: Prof. Dr. Kránitz Mihály (PPKE HTK). Téma: Mit ért el az egységben az ökumenikus mozgalom? (MEÖT székház)
- Szeptember 24. csüt. 10-12: Szociális Bizottság konferenciája. Téma: Egyházi szolgálatok etikája (MEÖT székház)
- Szeptember 28. hétfő 10.00: Missziói és Evangelizációs Bizottság kihelyezett ülése (6000 Kecskemét, Szabadság tér 6. Kálvin tér sarka. Református Gyülekezeti Központ)
- Október 1. csütörtök 16.00: Elnökségi ülés (MEÖT székház)
- Október 1. csütörtök 18.00: Október a Reformáció Hónapja, nyitó istentisztelet. Igét hirdet: Kondor Péter. (Kálvin téri református templom)
- Október 3. szombat 10-15: Területi Női Találkozó (Szeged, Kálvin Téri Református Gyülekezet)

Ne ítélj

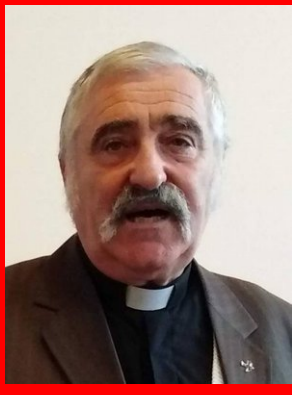
Istenem, add, hogy ne ítéljek —
Mít tudom én, honnan ered,
Micsoda mélységből a vétek,
Az enyém és a másoké,
Az egyesé, a népeké.
Istenem, add, hogy ne ítéljek.

Istenem, add, hogy ne bíráljak:
Erényt, hibát és tévedést
Egy óriás összhangnak lássak —
A dolgok olyan bonyolultak
És végül mégis mindenké
Elhalkulnak és kisimulnak
És lábaidhoz együtt hullnak.
Mi olyan együgyűn ítélünk
S a dolgok olyan bonyolultak.

Istenem, add, hogy minél
halkabb legyek —
Versben, s mindennapi beszédben
Csak a szükségeset beszéljem.
De akkor szómban súly legyen s erő
S mégis egyre inkább simogatás:
Ezer kardos szónál többet tevő.
S végül ne legyek más, mint egy
szelíd igen vagy nem,

De egyre inkább csak igen.
Mindenre ámen és igen.
Szelíd lepke, mely a szívek kelyhére ül.
Ámen. Igen. És a gonosztól van
Minden azonfelül.

Reményik Sándor

Gyurkó József

nyugalmazott metodista lelkész

írta

Ki vagyok én, Kinek lát engem az Isten? — ének részlet Az élet nagy kérdései!

„Az emberek pedig elcsodálkoztak, és ezt mondták: »Ki ez, hogy a szelek is, a tenger is engedelmeskednek neki?«” (Mt 8,23-27.)

Kedves testvérek!

Ki vagyok én, Kinek lát engem az Isten? — ének részlet

Ma egy olyan világban élünk, ahol az emberek csak kis százaléka tesz fel kérdéseket. Ha szembesül is kérdésekkel, szemétkosárba dobja azzal a gondolattal: engem nem érint, nem nekem kell a választ adni rá! Sokszor a belülről, vulkánszerűen feltörő kérdések ledöntik a lábukról, vagy olyan erők felé sodorják, amelyek finoman behálózzák és függőségben tartják az egész életüket, gondolkozásukat, beszédüket, érzéseiket, kapcsolataikat.

Láttam nagy tudású embereket szenvedni a függőségtől — nem talált kiutat a világhálón! Láttam egyszerű embereket rabokként leélni életüket, és hiába volt bármilyen emberi segítő szándékú szó. Vágyuk sem volt változtatni, hogy elgondolkodjanak, mi lesz a halál után.

Pl. Ma a világhálón nevelkedett fiatal egyik tisztább pillanatában szóba állt a nagyapával, aki kérdezett tőle nagy betűs kérdéseket. Kedves unokám: Mi leszel, ha nagy leszel? Mi leszel, ha végzel az általános iskolában? Válasz: Egy jobb Gimit szeretném elvégezni! Nagyapa: És azután? Válasz: Egyetemen diplomát szerezni! Nagyapa: És azután? Válasz: Egy jól fizető állást keresek! Nagyapa: És azután? Válasz: Építek egy szép kis otthont és választok egy szép feleséget, aki hozzám illő! Nagyapa: És azután? — Születnek majd gyermekeink! Nagyapa: És azután? Megöregszünk, mint mindenki! Nagyapa: És azután? Meghalunk, mint mindenki! Nagyapa: És azután? — Nem értelek, nagyapa: azután vége és nincs tovább! Nagyapa: Kedves unokám, figyelj, amit most mondom! Ahol te az mondtad, nincs tovább, ott kezdődik az, amiért születél erre a földre. Ami utána van, arra itt kell felkészülni! Sőt mindent abból a célból kell megélni itt a földön, hogy megismerjük és tudásunk legyen arról, mi vár ránk ott.

Ki vagyok én, Kinek lát engem az Isten? — ének részlet

Minden kor gondolkodóinak voltak nagy és lényeges kérdései! Fő kérdésük körkörösén Isten-kérdésük volt, még azoknak is, akik tagadták a létét és könyveket írtak arról, hogy igazolják a nem létét. De az életük végén születtek nagy mondatok: „Élni lehet Isten nélkül, de meghalni Nem!” A halálos ágyán szólt a fiának: Fiam, hozd ide a könyvet! Melyiket a sok könyved közül? Fiam soha ne felejtse el csak egy könyv van!

A kérdésre széles információtár áll rendelkezésre, főleg ma a Világhálón. Csak jól kell a kérdést feltenni, és el kell kezdeni szörfözni, és szédületes válasz dömpinggel találkozunk. Vannak az életnek kicsi és nagy kérdései, személyes és általános kérdéseink. Sokféle forrásból meríthetünk válaszokat. Szülők! Kortársak! Jó barátok! Ellenségek!

Sokszor jut eszembe ezzel kapcsolatban a vidámpark — amíg volt — létezett egy tükörszoba. Aki oda bement, láthatta magát a különböző tükrök előtt állva. A tükör tervezőjének fantáziája kimeríthetetlen volt: sovány! — kövér! — felsötteste izmos! — eltorzított arc! Ha valaki figyelte a titkos (kandi kamerán) a látogatókat, akkor beleláthatott az emberek egyik kérdésébe: Milyen szeretnék lenni? Nagyon sokan

elégedetlenek önmagukkal, ahogy kinéznek! Sokan ebből fakadóan álarcban járnak! Félelem fogja el, ha valakivel találkozni kell! — Már megint mit kell rajtam helyre igazítani, stb. A környezetünk csak torz képet mutat? Az válaszaiban az igazságból hiányzik az *i* — az Isten?

Van-e valaki — ember —, aki tudja helyesen közvetíteni a kérdésekre a választ: Ki vagyok én? Miért fontos ez a kérdés? Saját magam határainak meghatározásához nagyon is hozzátartozik ennek a válasza! De fontos tudni amellet, hogy tudhatok külső emberi szem számára látható ismertető jeleket, vonásokat, de van egy emberi szem elől rejtve maradó rész! — A szív elrejtett ember! *„Nem az vagy, aki látszol, mert tudom, hogy szerepet játszol”* — mondja sláger!

- Minden alakít rajtam, de semmi sem változtat meg. (Salvador Dali)
- Nem csak az vagy, akinek ismered magad. Az is te vagy, akinek mások látnak!
- Jól vagyok kifelé, de idebenn meg szorongok, A tükörben reggel egy idegennek mosolygok.
- Az gondoltam, hogy látlak, sőt azt gondoltam tisztán látlak. Hittem neked és hittem a szememnek, a szívemnek. Így nem tettem fele kérdést, ami óvatosságra készítetett volna, hogy: Ki vagy te?

Ott van bennünk a nagy vágy, hogy megismerjük magunkat. Az ismeretünkből táplálkoznak az érzelmeink, érzéseink, vágyaink és az álmaink is.

De nézzünk bele egy másik TÜKÖRBE, az Isten ígéjébe, amely soha nem mutat torzképet! Soha nem akar jobb színben mutatni, mint az igazság. De amit mutat, az sokszor nem pillanatkép, hanem a múltat, jelent és a jövőt láttatja. Eléd teszi, ki vagy és miért vagy az, de felragyogtatja, hogy mivé lehetsz. Ismeretet ad minden tudásról, hogy tudja, honnan jössz és hová tarthatsz! A kijelentése (önleleplező) mindig félelmet kelt, de mindig a magába ölelő szeretet is.

Te Simon vagy, a Jóna fia: *„Odavitte Jézushoz, aki rátekintve így szólt: „Te Simon vagy, Jóna fia: téged Kéfásnak fognak hívni”* — (ami azt jelenti: Köszikla). (Jn 1,42.) Ez csak a kezdet! — „Saul Saul miért kergetsz engem? Kicsoda vagy Uram? Én vagyok Jézus, akit te kergetsz!”

Súlyos következményei vannak annak, hogy sem Istent (Jézust) sem önmagunkat nem ismerjük. *„A világban volt és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt. Az övéi közé jött, és az övéi nem fogadák be őt.”* (Jn 1,10-11.)

Jézus a kereszten imádkozik az őt megfeszítőkért! *„Bocsáss meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek!”* (Lk 23,34.)

„Igyekeztek bemenni a szoros kapun: mert sokan, mondom néktek, igyekeznek bemenni és nem lehetnek. Mikor már a gazda felkél és bezárja az ajtót, és kezdetek kívül állani és az ajtót zörgetni, mondván: Uram! Uram! nyisd meg nekünk; és ő felevén, ezt mondja néktek: Nem tudom, honnét valók vagytok ti. Akkor kezdték mondani: Te előtted ettünk és ittunk, és a mi utcáinkon tanítottál. De ezt mondja: Mondom néktek, nem tudom honnét valók vagytok ti; távozzatok el én tőlem mindnyájan, kik hamisságot cselekesztetek! Ott lesz sírás és fogak csikorgatása, mikor látjátok Ábrahámot, Izsákot és Jákóbot, és a prófétákat mind az Isten országában, magatokat pedig kirekesztve.” (Lk 13,24-28.)

„Mert ki ismerheti meg az emberek közül azt, ami az emberben van? Egyedül az emberi lélek, amely benne lakik. Ugyanígy azt sem ismerheti senki, ami Istenben van, csak Isten Leleke.” (1Kor 2,11.)

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek — így szól az ÚR —: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.” (Jer 29,11.)

Kedves testvérek! Mi a gyökérprobléma? A teremtés könyve szerint az ember bizalomkapcsolatra teremtett. A kert közepén az élet fája állt, az embert ebbe helyezte Isten, és ezért szüntelenül részesült az életből. Ennek egyetlen feltétele volt csak: hogy bízzon Istenben. Olyan volt ez a kapcsolat, mint a

kicsi gyermek és az édesapa idilli kapcsolata. Ebbe a kapcsolatba nem fér bele sem az aggodás, sem a félelem, sem a döntéseknek miértjén való gond! Ebben az idilli bizalmi kapcsolatban folyamatos volt a növekedés. Az élet fája a bizalom fája volt. Azért, mert Istenben bízott, szabadon ehetett az élet fájáról. Istené volt minden tudás, és ez volt az élet!

„Csakugyan” — a kígyó kérdése viszont bogarat ültetett az ember fülébe. Az ember elkezdte kétségbe vonni, hogy valóban jól jár-e az Istentől való függésével. A bukás kezdete a kígyó gondolatával való kacérkodás. Ez ma is így kezdődik! Mi van akkor, ha a kígyónak van igaza, nem lenne jobb Isten akaratán kívül lenni? Talán önmagunkban is olyanná válhatunk, mint az Isten. Ez vitte az embert az élet fájától a jó és a rossz tudásának fájához! A kísértő az ember Istenbe vetett bizalmát ingatja meg, és a tudást ajánlja az Istenbe vetett bizalom helyett.

Az Istentől elszakadt ember világának a középpontjában az ismeretszerzés áll. Ettől reméli a jólétét. Amíg az ember még Istenben bízott, addig Isten tudására támaszkodott, és gondolkodása szabad volt az alkotásra és a szeretetre. Amióta elvesztette Isten iránti bizalmát, a tudás vált a nélkülözhetetlen és létfenntartó támaszává! Aki abban a szellemben nőtt fel, hogy mielőtt valamit befogadna, azt először meg „kell” értenie, annak nehéznek tűnik a gondolatok feletti irányításnak — az értelmet felülhaladónak — átengedni az elsőbbséget. „A tudás hatalom”, addig, amíg a „tudás felfuvalkodottá tesz, a szeretet épít” az értelem szüntelenül arra törekszik, hogy visszavegye az irányítást.

Ha ugyanis az emberi értelem meg akarja ismerni Istent, akkor térdet kell hajtania az Atya előtt, *Ef 3,14-19.*: *„Ezért meghajtom térdemet az Atya előtt; tőle származik minden közösség az égben és a földön. Adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy Lelke által megerősödjete bennső emberré, hogy a hittel Krisztus lakjék szívetekben, s gyökeret verjetek és alapot vessete a szeretetben. Akkor majd fel tudjátok fogni az összes szenttel együtt, mi a szélesség és a hosszúság, a magasság és a mélység, megismeritek Krisztusnak minden értelmet meghaladó szeretetét, és beteltek az Isten egész teljességével. Ámen”*

Kedves testvérek, most a textusunkat megvizsgálva nézzük meg önmagunk megismerésének a feltételeit és áldásait. Van egy alap jézusi pedagógia. Keveset beszél, de többet tanít az életével. — Kövesetek engem! — Jer és lásd meg hol lakom! — stb. A Biblia egy képeskönyv, amely a mai napig hitelesen és hatásosan igazít el az emberi élet legkisebb — de a legnagyobb kérdéseiben is. Az ember megismerésének alaptörvénye: Isten ismerete által van ÚT az önmagam megismerésére! — Csak egy ÚT van! A kérdésekre az egyetlen hiteles és biztos válasz. Isten ismerete által ismerhetem fel-, meg- az ellenséget, aki erősebb nálam és a kívánságaimon keresztül akar rabságban tartani és megvakítani, a szabadulás minden lehetőségétől távol tartani!

Pál azt mondja a filippibelieknek: *„Egyébként pedig, testvéreim, örüljete az Úrban. Hogy ugyanazt írjam nektek, az engem nem fáraszt, titeket viszont megerősít.”* (Fil 3,1.) Felsorolja a vallási mércén mérhető csúcserkéket, amellyel ő minddel rendelkezik. De ő nem ezekkel akar dicsekedni. Ezeket nyereségnek tekinti. *„Ellenben azt, ami nekem nyereség volt, kárnak ítéltém a Krisztusért. Sőt most is kárnak ítélek mindent Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének páratlan nagyságáért. Őérte kárba veszni hagytam, és szemétnak ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem. [...] hogy megismerjem őt és feltámadása erejét, valamint a szenvedéseiben való részesedést, hasonlónak lévén az ő halálához, hogy valamiképpen eljussak a halottak közül való feltámadásra. [...] Legyetek követőim, testvéreim, és azokra figyeljetek, akik úgy élnek, ahogyan mi példát adtunk nektek.”* (Fil 3,7-9.10-11.17.)

Fontos még tudni, hogy Isten maga is minden eszköztárat felhasznál, hogy kijelenthesse magát. Nagyon szereti az embert és akarja, hogy a helyes ismeret „gazdagságából” táplálkozzon. *„Amikor beszállt a hajóba, követték őt a tanítványai.”* Fontos tudatosítani ebből az elsőt, nem mi vagyunk a kezdeményezők. Hiába mondjuk: Keressük az Urat és megtaláltuk! Jézus mindig előttünk jár, ő jön megkeresni az elveszettet! Ebben is látható, hogy Ő lép be először a hajóba. Ő tudta, miért lépett bele a hajó-

ba! Tudja hová akar menni — Gadara vidékére! — Neki nem volt semmi váratlan! Olyan bizalmi viszonyban volt az Atyjával, hogy Jézus nyugodtan tudott aludni a hajón a nagy viharban is.

A három evangélista feljegyzi ezt a különös eseményt, más-más kiegészítéssel. Mk 4,36.: Miután tehát elbocsátották a sokaságot — hogy Jézus tanítványaival együtt hajóra szállt, és így szólt hozzájuk: „Menjünk át a tó túlsó partjára!” Ő pedig a hajó hátsó részében volt, és a vánkoson aludt. Ekkor nagy szélvihar támadt, szélvihar csapott le a tóra, és a hajó kezdett vízzel megtelni, úgyhogy veszélyben forogtak, és a hullámok becsaptak a hajóba, úgyhogy az már kezdett megtelni. Ekkor felébresztették, és így szóltak hozzá: Mt: „Uram, ments meg minket, elveszünk!” — Lk: „Mester, Mester, elveszünk!” — Mk: „Mester, nem törödsz azzal, hogy elveszünk?” Mt: De ő így szólt hozzájuk: „Mit féltek, ti kicsinyhitűek?” Ő pedig felkelt, ráparancsolt a szélre, és azt mondta a tengernek: „Hallgass el, némulj meg!” És elállt a vihar, és nagy csendesség lett. Nagy félelem fogta el őket, és így szóltak egymáshoz: „Ki ez, hogy a szél is, a tenger is engedelmeskedik neki?”

Jézus ezzel a cselekedetével példát mutatott a tanítványoknak. A tanítványok nehezen tudták felfogni, amit Jézus tett, ezt az értelmet felülhaladó ismeret kezdete! Őt követni azt jelenti, hogy elkezdődik a tanítvány önismeretének tananyaga. Szembe kellett nézni a tanítványoknak bennük lapuló értelmi tudásukkal — gyakorlott halászok voltak! — ismerték a tenger szeszélyességét! — hogy lehet ilyen tomboló viharban békésen aludni? — Jézust a vádlottak padjára ültetik: „nem törödsz azzal, hogy elveszünk?” A velünk történő események mindig Isten megismerését és önmagunk folyamatos megismerését jelentik.

Az élet és a haza összekapcsolódik

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának (MEÖT) tagegyházai és tagszervezetei augusztus 20-a előestéjén ismét ünnepi istentiszteletet szerveztek, hogy együtt adjanak hálát nemzetünkért, együtt imádkozzanak az ország és a főváros vezetőivel, valamint a határon túli vendégekkel. Az alkalomnak ebben az évben a fasori evangélikus templom adott otthont.

„Ha valóban elnyertem jóindulatodat, ismertesd meg velem a te utadat, hogy megismerjelek téged, és hogy elnyerjem jóindulatodat. Nézd, ez a nép mégiscsak a te néped!” — köszöntötte a résztvevőket az evangélikus bibliaolvasó kalauz augusztus 19-re kijelölt igéjével (2Móz 33,13) Aradi György, a vendéglátó gyülekezet lelkipásztora. Mint mondta, fontos, hogy időről időre szétnézzünk saját házunk táján, szomszédságunkban, és emlékezzünk arra, hogy mindannyian az Úr népe vagyunk. „Nem származás vagy birtokviszony alapján, hanem az Istentől kapott tanulási készség alapján.”

Keresztyénként is érezhetjük, hogy erőnk feletti út áll előttünk. Ezért szükségünk van egymás erősítésére. Ha csak annyit akarnánk teljesíteni, amire képesek vagyunk, ahhoz nem kéne keresztyénnek lennünk, de ha Krisztust akarjuk követni, meg kell tapasztalnunk, hogy erőnkön felül is várnak ránk feladatok. A keresztyén életet az teszi értékessé, hogy a megoldhatatlannak látszó gondok is megoldhatóvá válnak Krisztussal — hangsúlyozta KONDOR PÉTER evangélikus püspök.

Az ünnepi alkalmon FISCHL VILMOS evangélikus lelkipásztor, a MEÖT főtitkára hirdette az ígét *Ézsaiás könyve 40. részének 27-31. versei* alapján. Mint mondta, ha bele is fáradtunk volna a nehézségekbe, az Úr mindig képes erőssé tenni az erőtlent: *„Izrael megtapasztalta Isten kegyelmes vezetését — nemcsak a pusztai vándorlásban, hanem utána is. Ézsaiás ezért botránkozik meg a nép bizalmatlanságán.”* Az *Ószövetség* népe az egyház előképe is, és a régi, jákóbi vonások ma is kísértének bennünket — emlékeztetett a lelkipásztor, hozzátéve: *„amikor Jákób megroppan bűneinek terhe alatt, és megvallja azokat, új nevet kap. Ha kicsi marad, nagy lesz rajta a kegyelem.”* A nép ajkáról felcsendülő panasz az elfáradt egyház panaszdala. *„Ilyen az, amikor valaki mindenestül megfárad, és erőtlenné válik, mert csak horizontálisan tájékozódik, ezért baját nagynak látja, Istent pedig kicsinek”* — folytatta FISCHL VILMOS. Hozzátette: a panasz mégis indokolatlan, akkor is, ha még a legkiválóbbak is jogosnak tartják. *„Isten*

örökkévaló Úr, ezért ígéreteinek teljesítését nem várhatjuk emberi idő szerint. Nem fárad és nem marad el, amibe belefogott, azt véghez is viszi. Ő nem szunnyad, egy pillanatra sem szűnik meg Gondviselőnek lenni.

István király számára világos volt a cél az államalapításkor: keresztyénné akarta tenni az országot. Vállaljuk mi ma ennek a felelősségét? — kérdezte az igehirdető. „Ma is kísért a megfáradás, ilyenkor az ember saját tehetetlenségét vetíti Istenre, de Ézsaiás üzenete számunkra is érvényes: tudnunk kellene, milyen az Isten, hiszen Izrael sem csak egyszer tapasztalta meg az Úr hatalmát” — fogalmazott. Isten az, aki megmutatta nekünk a nagy emberi szolgálatok lehetőségét, Ő szélesítette ki látókörünket hogy a jövő felé szóljunk — bátorította hallgatóságát. Isten nem hagyta el a lelki Izraelt. Ő azért olyan erős, hogy erőt adjon a megfáradtaknak. Nincs ember kétségbeesés és megtántorodás nélkül, emberi létünk legsötétebb jellemzője a bűn, de Isten Jézus Krisztusban eljött hozzánk és benne felemel minket — hangsúlyozta hozzá FISCHL VILMOS. „Aki öbenne bízik, ereje megújul, hitét nem bénítja régi mivolta. Akik hisznek, meglátják a szolgálat szépségét és az egyház jövődjét” — zárta gondolatait.

„A nemzeti-szín szalag a kenyéren azt fejezi ki, hogy az élet és a haza összekapcsolódik” — fogalmazott KONDOR PÉTER püspök a Kárpátalján sült jelképes kenyérről, melyet ZÁN FÁBIÁN SÁNDOR református püspök és NAGY BÉLA főgondnok hoztak az ünnepségre. „Isten áldja meg mindazokat, akik a kenyeret megszegik, akik a kenyérért fáradoznak és a kenyéren felnöveket! Áldjon meg bennünket, hogy a kenyér eszünkbe juttassa az áldozatot, a felelősséget és a szolgálatot! Adja meg és áldja meg mindennapi kenyereinket!” — fohászkozott az evangélikus egyházi vezető.

„Add meg nekünk, hogy Rád figyelve népünkért, hazánkért éljünk! Köszönjük, hogy a te ígéreteid igazak! Hisszük, hogy szövetséget kötöttél velünk és atyáinkkal, tudjuk, hogy az ég és föld megrendülhetnek, de ezt a szövetséget te meg nem rontod. Hisszük, hogy ha hozzád térünk és te leszel egyetlen Urunk, akkor feltámad a mi világosságunk” — könyörgött az ünnepi alkalom végén STEINBACH JÓZSEF, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke.

Forrás:
<https://reformatus.hu/vilagban/hirek/az-elet-es-haza-osszekapcsolodik/>
Szöveg: Farkas Zsuzsanna, fotó: Sebestyén László

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére (oikumene@meot.hu) küldött levélben adják meg az e-mail címet, és a következő hónaptól eljuttatjuk a hírlevelünket!

Testvéri szeretettel: „Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői